

for, at denne Plans Gjennemførelse i alt Fald maa udsættes i en ubestemmelig Fremtid. Der er nu lige i den seneste Tid fremkommet et Forslag fra en af Bankerne, Landmandsbanken, her i Byen, om at udleie Dagmartheatret til det fgl. Theater for en aarlig Leie af 40,000 Kr., hvortil dog maa bemærkes, at deri fradrages 10,000 Kr., som Garderoben er udleiet for, og som ville gaa ind i Theatrets Kasse. Banken vil naturligvis helst have, at man skulde paatage sig en længerevarende Forpligtelse, men man har dog ment, at det kunde der i hvert Tilfælde ikke være Tale om, men kun Tale om at leie dette Theater paa et Aar som en Prøve for at se, hvorledes det saa vilde gaa. Der er anstillet Beregning over, hvad Udgiften og Indtægten kunde antages at blive, hvis en saadan Plan blev realiseret, og disse Beregninger have ført til, at det formentlig vilde være en, finantsiel set, særdeles god Forretning at leie Dagmartheatret, og det er ikke saa underligt, at det kan være det, efter som jo Meningen med denne Leie vilde være den, at det samme Skuespillerpersonale i det Væsentlige vilde blive brugt paa begge Theatre. Det vil være let for Enhver at indse, at naar man kan drive et Theater for en rimelig Afgift, uden at skulle anstaffe sig eller engagere en hel Skuespillertrup, skulde det gaa underligt til, om det ikke vilde betale sig; at der skulde være noget Tab ved det, er næsten utænkeligt. Det er min Overbevisning, at her er anvist en Vej, hvorigjennem Theatret virkelig kunde vinde en ikke ubetydelig Indtægt om Aaret. Meningen var jo saa den, at til næste Aar, efter at Prøven var gjort, vilde man atter komme til Rigsdagen og enten fortælle den, at det var mislykket, og altsaa opgive det, eller foreslaa den at gaa ind paa et noget længere Leiemaal af dette Theater. Jeg vil ende med at sige, at man naturligvis kan sætte sin finantsielle Beregning op, som man vil, man kan stryge paa Garderobe, Maskinvæsen og Dekorationer, som man bedst kan og vil, man kan, for at gjøre sig selv en Illusion, sætte Forestillingsindtægten saa høit, man vil, men jeg er inderlig overbevist om, at man vil ikke kunne faae Balance paa det fgl. Theaters Budget, naar ikke Tiderne ere ganske særlig gunstige. I ganske særlig gunstige Tider, som Theatret ganske vist har havt, kan det gaa; da kan Theatret bære sig og maaste endogsaa give Overskud, men i de dårlige Tider, vi nu ere komne ind i, vil det ikke ske; man kan saa stille sine Fordringer Aar for Aar, ganske som man behager, det vil ikke ske. Her er nu vist en Vej, som

der i alt Fald er nogen Rimelighed for til en Begyndelse vil kunne bringe Theatrets Underbalance ned, og rimeligvis, skjøndt jeg ikke tør garantere det, vil man ad den Vej kunne komme til en virkelig Balance for Theatret. Men vil man nu ikke gaa den Vej, ikke en Gang prøve det — thi mere end en Prøve forlanges der jo ikke — saa maa man for Fremtiden heller ikke klage altfor meget over Theatrets store Underbalance fra dette Things Side. Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gjøre i Anledning af nogle særlige Spørgsmaal, der ere rettede til mig. Den ærede Ordfører omtalte zoologisk Have og mente, at den Forpligtelse, som zoologisk Have for en Del Aar siden har indgaaet, at fremme Hønseavlens her i Landet ad forskellig Vej, ikke var bleven tilstrækkelig opfyldt, og endelig mente han, at for Fremtiden burde zoologisk Have aflevere sine døde Dyr uden Godtgjørelse til Statens zoologiske Museum eller maaste til Vandbohøjskolen. Dette blev allerede omtalt under Konferencen, og jeg har i den Anledning tilskrevet zoologisk Have og har ogsaa faaet et Svar deraf, som jeg ikke her nærmere skal oplæse eller gaa ind paa, idet jeg nu her kun vil sige til det ærede Udvalg, at det skal faae Svaret tilstillet, saa Sagen kan blive nærmere overveiet til 3die Behandling. — Den ærede Ordfører for Mindretallet henlede den Opmærksomheden paa den danske Papirfabrikation og anmodede om at tage alt muligt Hensyn til, at de danske Papirfabriker ikke bleve ødelagte eller stillede altfor ugunstigt i Konkurrencen med Fremmede. Jeg har den størst mulige Sympathi for, saa vidt ske kan, at bruge danske Fabrikata og ikke fremmede, saa jeg vil gjøre Mit til, at det kan lykkes de danske Fabriker at komme med i Konkurrencen. Jeg har ganske vist den Tro, at det for det første Aars Bedkommende for en stor Del ikke vil kunne lykkes dem at komme med, i alt Fald tvivler jeg derpaa; kunne de komme med, skal det glæde mig meget. Men forøvrigt har jeg ikke den mindste Tvivl om, at de danske Fabriker akkurat ligesaa godt som de tyske, naar der blot anvendes de nødvendige Midler derpaa, kunne fabricere ligesaa godt Papir som i Tyskland. Thi da den tyske Regjering for en Del Aar siden tog Papirspørgsmaalet op, var den tyske Papirfabrikation akkurat ligesaa slet og elendig, som den danske nu er, og alligevel fremtvang man gjennem de Bestemmelser, man gav, saadanne Fordringer i Fabrikationen, at en stor Del tyske Fabriker nu kunde levere Papir, som svarer til, hvad den tyske Regjering forlanger. Der er ikke det Allermindste i Veien for, at vi kunne gjøre akkurat det Samme, naar vi blot